

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

18. LEDNA 2015

Z obsahu:

**Nelze chápat Ježíše
bez jeho Matky**

Homilie Svatého otce
Františka 1. ledna 2015
při mši svaté v bazilice
sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Jak svatý František

**Saleský obrátil
72 000 kalvinů**

- strana 4 -

**O svatém přijímání
(2 - dokončení)**

Sv. Alfons Maria z Liguori
- strana 6 -

Jeho láska ať přijde k tobě

P. Luc Emmerich CSJ
- strana 7 -

**Obrácení vrchního
římského rabína
(3 - dokončení)**

P. Mieczysław
Piotrowski TChr
- strana 8 -

**O rozdílu mezi katolickou
a zednářskou poslušností**

Angela Pellicciariová
- strana 10 -

**Když se muslimové
obrátejí k Ježíši**

Samuel Pruvot
- strana 11 -

**Předmanželský sex
je těžkým hříchem:
musíme trvat na pokání**

Mons. Charles Pope
(Washington, DC)
- strana 12 -

Vmysli se dnes vybavují slova, jimiž Alžběta žehnala svaté Paně: „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíši! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně?“ (Lk 1,42-43)

Toto požehnání je jakýmsi *pokračováním kněžského požehnání*, které Bůh vnukl Mojžíšovi, aby je předal Áronovi a celému lidu: „Ať tobě Hospodin žehná a ochraňuje tě. Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý. Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a daruje ti pokoj!“ (Nm 6,24-26) Slavností Matky Boží Panny Marie nám církev připomíná, že Maria je první adresátkou tohoto požehnání. V ní se naplňuje, neboť žádné jiné stvoření neuzřelo tvář Boha tak jako Maria, která dala lidskou tvář Věčnému Slovu, takže Je můžeme všichni kontemplantovat.

Kromě kontemplace můžeme Boží tvář také chválit a oslavovat jako pastýři vracející se z Betléma se zpěvem díky poté, co spatřili dítě a jeho mladou maminku (srov. Lk 2,16). Byli oba spolu stejně jako na Kalvárii, protože *Kristus a jeho Matka jsou neoddělitelní*. Mezi nimi existuje těs-

Nelze chápat Ježíše bez jeho Matky

Homilie Svatého otce Františka 1. ledna 2015

při mši svaté v bazilice sv. Petra v Římě

ný vztah jako mezi každým synem a jeho matkou. Kristovo tělo, které je stěžejním bodem spásy (Tertullian), bylo utkáno v Mariině lůně (srov. Ž 139,13). Tato neoddělitelnost je poznamenána také skutečností, že Maria, jež byla předurčena stát se Matkou Vykupitele, sdílela celé jeho poslání tím, že zůstala na Kalvárii se Synem až do konce.

Maria je tolik spjata s Ježíšem, protože Jej poznala srdcem a vírou, a své poznání čerpala mateřskou zkušeností a z niterného vztahu se svým Synem. Svatá Panna je ženou víry, která udělala místo ve svém srdci a ve svých plánech Bohu; je věřící schopnou zachytit v daru Syna příchod oné „plnosti časů“ (srov. Gal 4,4), kdy Bůh rozhodl vydat se cestou lidského života a osobně vstoupit do dějin spásy. Proto nelze chápat Ježíše bez jeho Matky.

Stejně tak neoddělitelný je *Kristus a církev*, protože církev a Maria jdou vždy

pospolu a právě v tom spočívá tajemství ženy v církevním společenství. Nelze chápat spásu uskutečněnou Ježíšem a přitom nebrat v úvahu mateřství církve. Oddělovat Ježíše od církve znamená zavádět „absurdní dichotomii“, jak napsal bl. Pavel VI. (srov. *Evangelii nuntiandi*, 16). Není možné „milovat Krista, ale ne církev; naslouchat Kristu, ne však církvi; patřit Kristu, ale mimo církev“ (*tamtéž*). Právě církev je totiž velkou Boží rodinou, která nám přináší Krista. Naše víra není abstraktní nauka či filosofie, nýbrž živoucí a plný vztah s osobou Ježíše Krista, s jednorozným Synem Božím, který se stal člověkem, byl zabit a vzkříšen, aby nás spasil, a žije mezi námi. Kde se s Ním můžeme setkat? Setkáváme se s Ním v církvi, v naší svaté matce církvi hierarchické. Církev nám dnes říká: „Hle, Běránek Boží“, církev jej zvěstuje, v církvi

Dokončení na str. 5

Začínáme Týden modliteb za jednotu křesťanů. Ježíšova závět v 17. kapitole Janova evangelia je srozumitelným vodítkem, na jakých základech má být jednotu křesťanů postavena. Na prvním místě je to Ježíš - Bůh a člověk, Syn Boží, Vykupitel, který za spásu lidí zemřel na kříži. S tímto Ježíšem se v celosti institucionálně setkáváme pouze v katolické církvi. Pochopitelně, usilujeme prožívat osobní vztah s Ježíšem, ale to v konečném důsledku nutně vede do katolické církve - chcí přece být tam, kde mi Ježíš nabízí velké množství prostředků k uskutečnění lidské lásky k němu, ke spáse. Proto chtějme tuto církev milovat a usilovně se modleme za její svatost v každém jejím členu. Ba ještě více: Jsme povinni modlit se, aby i ostatní křesťané došli k plnosti pravdy a přijali Ježíše, jak ho chápe jim založená církev, za kterou se Ježíš chvíli před svou smrtí modlil, aby byla jedno (Jan 17,11).

Vrchní římský rabín Eugenio Zolli říká, že ti, kdo se narodili v katolickém ná-

Editorial

boženství, vůbec nechápou, jak obrovský poklad je katolická víra a Kristova milost, kterou vlastní už od dětství. (str. 8) Katolická víra v Ježíše Krista, který za nás trpěl, se stala životní oporou i pro dvě muslimky, o jejichž obrácení si můžete přečíst krátká svědectví. (str. 11)

Téměř nepochopitelný v dnešní době je příklad svatého Františka Saleského a jeho heroického úsilí o obrácení desítek tisíc kalvinů. (str. 4) Ale bez podobného nasazení každého katolíka bude cesta k vyslyšení Ježíšovy modlitby za jednotu křesťanů velmi dlouhá. Někdy ovšem hrozí, že ve svém misijním úsilí a při přepínání vlastních sil zapomeneme na to hlavní - na spásu své vlastní duše. A zde je opět příkladem svatý František, když je v neustálém vědomém spojení s Bohem a když odpovídá na tolik dopisů, kolik je za večer schopen. Jak poučné pro každého z nás...

Ježíš uskutečňuje spásu v mateřství církve, říká ve své homilii papež František. Účinek Ježíšovy milosti je nejvíce zesílen ve Svátosti oltářní - ona má nejvyšší moc k dokončení svatosti, říká svatý Dionýsius. (str. 6) Už chápeme, jaký poklad uchovává katolická církev? Braňme jej, není nic důležitějšího pro spásu duší!

V rámci Roku zasvěceného života nabízíme zajímavé srovnání katolické a zednářské poslušnosti. (str. 10) K rodině se vracíme pojednáním Mons. Charlese Pého o závažnosti hříchu předmanželského sexu. (str. 12)

I přes všechno špatné dění kolem nás je důležité, aby si katolíci zachovali radost Božího dítěte. Ztratíme-li tuto radost, nastupujeme cestu k zoufalství, což je smrtelný hřích - on vede k věčnému odloučení od Boha, který je naší nadějí a naším milujícím Otcem. Prosme Pannu Marii, aby nás naučila mít pokoj v duši i ve chvílích bolesti, jak je sama toho vzorem. Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás!

Daniel Dehner

Po pobytu na poušti, kam ho zavedl Duch Svátý, vrací se Pán na místo, kde přijal od Jana křest, aby odtud zahájil své veřejné působení. Pobyt v ústraní a v usebranosti je i pro tebe nejlepší přípravou ke každé důležité činnosti. Obracíš tak svou pozornost k hlasu a vedení stejného božského Vůdce, který vedl Syna člověka po celý jeho pozemský život. I na toto dnešní setkání s ním se připrav chvíli tiché usebranosti, která odsune stranou všechno rušivé rozptýlení, a pak pospěš na známé místo Janova působení.

Nacházíš tu nejen Jana, ale i jeho učedníky. Jsou to ti, kteří se nespokojili s pouhým přijetím křtu. Pochopili hlouběji než ostatní, že tento obřad je pouhým začátkem, na který by měla navázat zásadní změna života. Chtějí si proto osvojit také Janova ducha. Přitahuje je jeho příklad a jeho osobnost. Ale včera jim Jan poprvé ukázal Ježíše a jeho svědectví je velice zaujalo. Chtěli by se o něm dovědět něco více, proto opět přišli za Janem. Dnes však budeš svědkem, jak Ježíš sám vychází vstříc tomu, kdo o něho projevu je upřímný zájem.

Prochází kolem jakoby mimochodem, nikoho neoslovuje, s nikým nerozmlouvá. Ale Předchůdce, jakoby připraven odevzdat mu své dva učedníky, sám upozorňuje na jeho příchod: *Hle, beránek Boží!* Je to stejný titul, jakým ho poctil již včera, když ho prorocky označil za *beránka, který snímá hříchy světa*⁽¹⁾. Obraz beránka je jednoznačně symbolem oběti.⁽²⁾ Za tímto titulem se tedy neskrývá nic z toho, co lidé chápou jako žádoucí oslnivou kariéru. Avšak právě toto tajemství oslovuje dva Janovy učedníky. Ten Duch, který vede Ježíše a který z něho podmanivě vyzařuje, tiše a tajemně ovanul také je. Vycítí neodolatelně, že to může být neopakovatelná příležitost, a že ho tedy nemohou nechat jen tak odejít. Rozhodují se rychle a bez váhání. Opouštějí svého dosavadního Mistra a vydávají se za Ježíšem. Tak neodolatelně přitáhl Pán k sobě první dva ze Dvanácti. Všechno proběhlo bez okázalosti, docela prostě a nenápadně. Rozhodující je, že povolání jsou připraveni a nepřeslechli neodkladné volání.

Náhly odchod učedníků nenaplnuje proroka od Jordánu steskem, ale radostí. Splnil dobře své poslání tím, že připravil

První učedníci

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Mistře, kde bydlíš?

Pánu cestu. *Člověk si nemůže nic přisvojit... Tato moje radost se naplnila: On musí růst, já však se menšit.*⁽³⁾ Opravdová radost je odměnou za pokornou a nezištnou službu. Když se ti zdá, že se ti radosti nedostává, vzpomeň si na toto tajemství.

Nyní však pospěš za dvěma učedníky. Kráčeji za Ježíšem mlčky, protože nevědí, co by řekli. Nenašli v sobě ještě odvahy ho oslovit. Udělali však to rozhodující: důležitější je vykročit než promlouvat. Až přijde čas, bude vysloveno všechno, co je třeba vyslovit.

Co hledáte?

Odpověz si upřímně na tuto Pánovu otázku. Co vlastně hledáš, jaké je tvoje přání, když jdeš za Ježíšem? Na koho myslíš více, na něho, nebo na sebe? První dva učedníky přivedla Ježíšova otázka do rozpaků. Ani nevědí, co by rychle odpověděli. Nakonec se zmohli na dotaz: *Mistře, kde bydlíš?* To je ovšem něco, co by mělo zajímat i tebe. Ježíšova odpověď je více než povzbuzující: *Pojďte a uvidíte!* Projev hlubokou vděčností za tak laskavé pozvání. Naslouchej pozorně, o čem Pán cestou rozmlouvá se svými pozvanými hosty. Je to totiž jedno z těch setkání, která představují rozhodující změnu pro celý jejich další život. Pro nejmladšího Ježíšova učedníka znamená toto setkání takový zážitek, že si bude navždy přesně pamatovat hodinu, kdy k němu došlo. Nemáš-li dosud takovou nesmazatelnou vzpomínku, je dost možné, že jsi ještě za Pánem nevykročil se vši rozhodností a setrváváš sám v sobě.

Připomeň si s pocitem opravdové vděčnosti, že ti Ježíš stále s neobyčejnou laskavostí ukazuje, kde je jeho příbytek, kde tě očekává a kde ho můžeš vyhledat, abys s ním důvěrně rozmlouval. Rozhodni se, že ho budeš vyhledávat a setrvávat u něho co nejčastěji. Rozmlouvat s ním se vždy vyplatí. To ovšem znamená, že musíš při setkání nejen mluvit, ale také naslouchat. To, co ti chce říct, je nesmírně důležité pro tebe, a nejen pro tebe. Když jsi za ním přišel až sem, nepřestávej mu důvěřovat. Vymaň se konečně ze zahledě-

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 3,3b–10.19

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zvolal: „Samueli!“ On odpověděl: „Tady jsem.“ Běžel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On pravil: „Nevolal jsem tě, vrať se a spi.“ Šel tedy spát. Hospodin zavolal podruhé: „Samueli!“ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On odpověděl: „Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi.“ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově. Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: „Hle, tady jsem, volal jsi mě.“ Tu Eli pochopil, že chlapce volá Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: „Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: ‚Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.‘“ Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: „Samueli, Samueli!“ A Samuel řekl: „Mluv, tvůj služebník poslouchá.“ Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.

2. čtení – 1 Kor 6,13c–15a.17–20

Bratři! Tělo není pro smilnění; je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pá-

Dokončení na str. 13

nosti do sebe samého, do svých úzkých obzorů a zadívej se s odvahou a láskou do očí svého Pána a Boha.

To bohatství radosti, kterým Pán naplní tvé srdce, si ani nemůžeš nechat sám pro sebe, protože je pro jednoho příliš velké. Takto prožitá radost je základním východiskem apoštolátu. Kdo prožil setkání s Ježíšem, nemůže o něm nevydávat svědectví. To, co vidíš u Ondřeje, je posláním všech apoštolů: hlásat všem, kteří dosud hledají a bloudí: *Nalezli jsme Mesiáše.* V jeho příbytku najdete všechno, po čem toužíte. Jestliže se nezalekneš vstoupit do služeb Beránka, který je určen k zabití, dovol svému Pánu, aby při pohledu z očí do očí stejně jako Šimonovi i tobě sdělil, jak tě chce nazývat, jaké bude tvé osobní poslání.

Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Jan 1,29; ⁽²⁾ srov. Iz 53,7; Ex 12,5n;

⁽³⁾ Jan 3,27.29–30

Jak svatý František Saleský obrátil 72 000 kalvínů

František se narodil 21. srpna 1567 na zámku Sales v Savojsku ve Francii jako potomek venkovského šlechtického rodu. Od šesti let chodil do školy v La Roche, kde se začal učit vedle francouzštiny i latinu. Třináct let věděl, že se má stát knězem, a celou tu dobu čekal, až to oznámí rodině.

Když mu otec řekl, že chce, aby byl z něho voják, a poslal ho studovat do Paříže, František mu na to nic neřekl. V době studií ve věku 19 let prošel krizí víry, na které se podílelo Kalvínovo učení o předurčení. Domníval se, že se nevyhne zatracení a že nebude moci na věčnosti Boha milovat. Rozhodl se proto ze všech sil milovat Boha alespoň na zemi. Svému předsevzetí zůstal věrný.

Po studiích v Paříži odešel do Padovy, aby získal doktorát práva, a stále mlčel. Zatímco se zúčastňoval šermířských soubojů a večírků, sám studoval teologii a praktikoval vnitřní modlitbu. Dokonce i když mu biskup řekl, že pokud by se jednou chtěl stát knězem, bude mít pro něho připravenou mitru, František neřekl ani slovo. Proč tak dlouho čekal? Vyčkával, než byla vůle Boží jasná. Nikdy nechtěl na Boha tlačit svými přáními, a to až do takové míry, kdy by se mnozí z nás obávali, že Bůh to už vzdá.

Bůh konečně vyjevil svoji vůli, když František zrovna jezdil na koni. Třikrát spadl z koně. Pokaždé když spadl, meč se vysunul z pochvy. A pokaždé se stalo, že meč a pochva zůstaly ležet na zemi ve tvaru kříže. A poté, bez toho, aby to František věděl, byl ustanoven za probošta ve své diecézi – v diecézní hierarchii druhý po biskupovi. Jeho příprava na kněžství proběhla tak rychle, že již 18. prosince 1593 přijal kněžské svěcení. Františkova životní cesta pak vedla do kalvinského kraje Chablais, ležícího jižně od Ženevského jezera.

František dostal nepříliš šťastný nápad – alespoň podle mínění druhých. Bylo to v době protestantské reformace a právě za horami, kde žil František, bylo Švýcarsko – kalvinské teritorium. František se rozhodl, že povede expedici k obrácení 60 000 kalvínů zpět na katolickou víru. Ale když vyrazili, expedice už se

stávala pouze z něho a jeho bratrance. Jeho otec mu odmítl poskytnout jakoukoliv pomoc pro tento šílený plán a jeho diecéze byla příliš chudá, než aby ho mohla podpořit.

Tři roky se lopotil po venkově, zavírali před ním dveře a házeli na něho kameny. V tuhých zimách mu nohy tak zmrzly, že krvácely, když se prodíral sněhem. Spával v senicích, kde se dalo, jednou dokonce na stromě, aby se chránil před vlky. Přivázał se k větvi, aby nespádl, ale na druhý den ráno byl tak zmrzlý, že ho museli spustit dolů. A po třech letech ho opustil i bratranec a on nezískal žádného konvertitu.

Trpělivost přinesla obrácení

Františkova neobyčejná trpělivost ho udržovala v práci. Nikdo ho neposlouchal, nikdo mu ani neotevřel dveře. Tak František našel cestu, jak se dostat pod dveře. Svoje kázání sepsal, ručně je kopíroval a zasouval je pod dveře. Během pár let tak rozšířil statisíce letáků proti bludným kalvínům. Toto je první doklad toho, že se náboženské traktáty ve formě letáků použily pro komunikaci s lid-

Valentin Metzinger (1699–1759):
Sv. František Saleský
a sv. Jana Františka de Chantal

mi a k misionářské činnosti. Říká se, že než František odešel domů, obrátil skrze své letáky 72 000 lidí zpět na katolickou víru.

V roce 1602 byl ustanoven biskupem ženevské diecéze, v kalvinském teritoriu. Ženevu navštívil jen dvakrát. Jednou, když ho papež poslal, aby se pokusil obrátit Kalvínova nástupce Bezu, a podruhé, když přes Ženevu cestoval.

V roce 1604 František podnikl jeden z nejdůležitějších kroků ve svém životě, krok směrem ke svatosti a mystickému svazku s Bohem. V Dijonu František uviděl vdovu, která pozorně poslouchala jeho kázání. Tuto ženu viděl předtím ve snu. Jana de Chantal byla osobností sama o sobě, stejně jako František, ale když se stali přáteli, vedlo je to více ke svatosti. Jana chtěla, aby ji duchovně vedl, ale František chtěl počkat, což v jeho případě nebylo vůbec překvapivé. „Musel jsem jasně vědět, že to chtěl sám Bůh. Musel jsem si být jistý, že vše bude v tomto případě učiněno tak, jako by to udělala jeho ruka.“ Jana byla na cestě k mystickému svazku s Bohem a při jejím vedení byl František nucen ji následovat a sám se stát mystikem.

Po třech letech společné práce se konečně rozhodl vytvořit novou řeholi. Ale kde najít konvent pro kontemplativní sestry Navštívení? Jeden muž přišel k Františkovi a bez toho, že by věděl o jeho plánech, mu řekl, že uvažuje o darování nemovitosti zbožným ženám. Svým typickým způsobem, aby netlačil na Boha, František neřekl nic. Když mu to muž navrhl znovu, František byl opět zticha a řekl Janě: „Boží vůle bude s námi, pokud s tím souhlasí.“ Nakonec tedy onen muž Františkovi nabídl prostory pro konvent.

Svatost je pro každého

František byl přepracovaný a často nemocný, zejména kvůli neustále zátěži při kázání, návštěvách a vyučování. Dělal dokonce i katecheze pro hluchého muže, aby mohl jít ke svatému přijímání. Věřil, že jeho první povinností jako biskupa je duchovní vedení, a napsal Janě: „Tak mnozí přicházejí ke mně, abych jim mohl sloužit, nenechávají mi žádný čas myslet na

sebe. Ale mohu Tě ujistit, že se hluboko ve svém nitru cítím klidný, nechť je Bůh pochválen. Protože je pravdou, že takový druh práce je pro mne nesmírně prospěšný.“ Aktivní práce neoslabovala jeho vnitřní duševní klid, ale naopak ho posilovala. Vedl většinu lidí formou dopisů, což bylo zkouškou pro jeho obdivuhodnou trpělivost. „Mám víc než padesát dopisů, na které je třeba odpovědět. Když bych to chtěl urychlit, byl bych ztracen. Neplánuji se ani unáhlit, ani utrápiti. Tento večer odpovím na tolik, kolik dokážu. Zítřka udělám totéž, a tak to budu dělat dále, až dokud neskončím.“

V této době byla svatost jen pro řeholníky a řeholnice, nikoliv však pro obyčejné lidi. František to všechno změnil, když dával duchovní vedení laikům, kteří žili běžný život ve světě. A dokázal svým vlastním životem, že lidé mohou růst ke svatosti, i když se věnují velmi aktivnímu povolání. Proč by ostatní nemohli žít stejně? Jeho nejznámější kniha *Filotea* (Úvod do zbožného života) byla napsána pro prosté lidi v roce 1608. Původně byla napsána formou dopisů a ihned za-

znamenal úspěch v celé Evropě, ačkoliv ji někteří kazatelé trhali, jelikož tolerovala tanec a humor.

Pro Františka byla láska k Bohu jako romantická láska. Řekl: „Myšlenky těch, kdo jsou pohnuti přirozenou lidskou láskou, se téměř úplně upínají na milovaného, jejich srdce jsou naplněna vášní pro něho a jejich ústa plná jeho chvály. Když odejde, vyjadřují své pocity v dopisech a nemohou projít okolo stromu bez toho, aby nevryli jméno milovaného do jeho kůry. Tak také ti, kteří milují Boha, nemohou přestat na něho myslet, toužit po něm, přitahovat se k němu a hovořit o něm. Kdyby mohli, vryli by jméno Ježíš do srdcí celého lidstva.“

Klíčem k lásce Boží je modlitba. „Když při rozjímání obrátíte svoje oči k Bohu, celá vaše duše se jím naplní. Začněte všechny vaše modlitby v Boží přítomnosti.“

Zaneprázdněným lidem ze světa František radil: „Uchylte se v rozličných chvílích do samoty svého vlastního srdce, i když jste navenek zapojeni do diskusí anebo transakcí s jinými a mluvte k Bohu.“

Testem modlitby jsou činy konkrétní osoby: „Být v modlitbě andělem a ve vztahu k druhým lidem netovarem znamená být chromý na obě nohy.“

František věřil, že nejhorším hříchem jsou pomlouvání a drby. Dokonce i když to říkáme z lásky, děláme to proto, abychom lépe vypadali. Ale měli bychom být stejně jemní a odpouštějící, co se týká nás, i co se týká ostatních.

Když už byl starší a více nemocen, říkal: „Musím se popohánět, ale čím více se snažím, tím pomaleji jdu.“ Chtěl se stát poustevníkem, ale byl lidmi žádán více než kdykoliv předtím. Potřeboval ho papež, pak princezna, potom král Ludvík XIII. „Teď skutečně cítím, že jsem připoután k zemi jen jednou nohou...“ Zemřel 28. prosince 1622 poté, co dal jedné řeholnici poslední radu: „Pokora.“

Roku 1665 byl kanonizován a v roce 1877 papežem Piem IX. prohlášen za učitele církve. Svatý František Saleský je patronem salesiánů, novinářů, katolického tisku a spisovatelů.

Hlavní zdroj: www.lifenews.sk
Připravil -dd-

Nelze chápat Ježíše bez jeho Matky - dokončení ze str. 2

Ježíš nadále prokazuje skutky své milosti, jimiž jsou svátosti.

Působení a poslání církve je výrazem jejího *materství*. Církve je totiž jako matka, která Ježíše s něhou opatruje a velkodušně a radostně Jím obdarovává všechny. Žádné zjevení Krista, ani to nejvíce mystické nemůže být nikdy odtrženo od těla a krve církve, od dějinné konkrétnosti Kristova těla. Bez církve by se Ježíš Kristus stal pouhou ideou, morálkou, citěním. Bez církve by náš vztah s Kristem byl vydán napospas naší představivosti, našim interpretacím, našim náladám.

Draží bratři a sestry! *Ježíš Kristus je požehnáním* pro každého člověka a celé lidstvo. Církve, která nás obdarovává Ježíšem, nám nabízí plnost Pánova požehnání. Právě toto je posláním Božího lidu: vyzářovat na všechny národy Boží požehnání vtělené v Ježíši Kristu. A Maria, první a dokonalá Ježíšova

učednice, první a dokonalá věřící, vzor putující církve, je tou, kterou se začíná *materství církve* a která neustále církev podporuje v tomto mateřském poslání obráceném ke všem národům. Její diskrétní a mateřské poslání jde s církví hned od počátku. Matka Boží je také Matkou církve a prostřednictvím církve je Matkou všech lidí a všech národů.

Kéž nám tato něžná a starostlivá Matka vymůže Pánovo požehnání pro celou lidskou rodinu. Zejména dnes, na Světový den míru, ji prosíme, aby Pán na její přimluvu *daroval pokoj našim dnům*, pokoj srdcím, pokoj rodinám a pokoj mezi národy. Poselství tohoto Dne míru nám letos říká: „*Již ne otroci, ale bratři.*“ Všichni jsme povoláni, abychom byli svobodní a byli dětmi, a každý aby podle své zodpovědnosti bojoval proti moderním formám otroctví. Sjednoťme svoje síly z každého národa, kultury a náboženství. Kéž

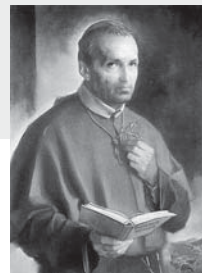
nás vede a podporuje ten, který z nás všech učinil bratry a stal se našim služebníkem.

Hledíme na Marii a rozjímáme svatou Matku Boží. A chtěl bych vám navrhnout, abychom ji společně pozdravili, jako to učinil onen odvážný lid v Efesu, když před svými pastýři, kteří vstupovali do kostela, volal: „Svatá Matka Boží!“ Jak krásný pozdrav pro naši Matku! Jedna historka, a nevím, zda je pravdivá, říká, že někteří z těchto lidí přitom drželi v rukou hole, snad aby dali na srozuměnou biskupům, co by se jim mohlo stát, kdyby se neodvážili prohlásit Marii za Matku Boží. Všechny vás tedy zvu, abyste – bez holí – povstali a vestoje ji třikrát pozdravili tímto pozdravem prvotní církve: „Svatá Matko Boží!“

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

O svatém přijímání (2 – dokončení)

„Vezměte a jezte, toto je moje tělo.“ (Mt 26,26)

III.

Zatřetí uvažujme, jak Ježíš Kristus silně požadoval, abychom Ho ve svatém přijímání přijímali. Protože „Ježíš věděl, že přišla jeho hodina“ (Jan 13,1). Jak mohl ale Ježíš onu noc nazývat „svoji hodinou“, vždyť v ní mělo začít jeho přehořké utrpení? Ano, On ji nazýval „svoji hodinou“, protože v té noci nám chtěl zanechat tuto božskou svátost, aby se cele spojil se svými milovanými dušemi. „Vroucně jsem si přál pojmít s vámi tohoto velikonočního beránka.“ (Lk 22,15) Jsou to slova, jimiž Vykupitel chtěl vyjádřit své vroucí přání, spojovat se s každým z nás v této svátosti. „Toužebně jsem si přál“, tak nechal promluvit svoji nezměrnou lásku, kterou k nám chová. Svatý Vavřinec Justinián říká: „Toto je řeč nejvroucnější lásky.“ Také se chtěl zanechat pod způsobou chleba, aby Ho mohl přijímat každý. Kdyby zvolil způsobu nějaké drahé potraviny, nemohli by Ho chudí lidé přijímat. A i kdyby to nebylo nákladné jídlo, nemuselo by se vyskytovat na všech místech světa. Proto se chtěl Ježíš zanechat pod způsobou chleba, protože chléb není nákladný a je přítomný všude, je možné jej najít na každém místě a přijímat jej.

Toto silné přání našeho Spasitele, abychom Ho přijímali, se ukazuje na mnoha místech Písma svatého. Povzbuzuje nás k přijímání mnoha pozváními: „Přijďte, pojezte mého chleba, napijte se vína, které jsem uchystala.“ (Př 9,5) „Jezte, přátelé, pijte, opájejte se, moji drazí.“ (Pís 5,1) Ukládá nám to dokonce jako příkázání: „Vezměte, jezte, toto je tělo mé.“ (Mt 26,26) Zve nás dále k přijímání skrze zaslíbení věčného života: „Kdo jí mě tělo a pije mou krev, má život věčný.“ (Jan 6,54) „Kdo bude jíst tento chléb, bude živ navěky.“ (Jan 6,51) Ano, On nám naopak dokonce hrozí vyloučením z nebe: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“ (Jan 6,53)

Tato pozvání, zaslíbení, hrozby vycházejí všechny z požadavku, který má Ježíš Kristus, aby se s námi spojoval skrze tuto

svátost. A tento požadavek pramení z veliké lásky, kterou k nám chová. Protože, jak říká svatý František Saleský, cílem lásky není nic jiného, než se spojovat s milovaným předmětem, a proto se zcela spojuje v této svátosti Ježíš s duší: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ (Jan 6,56) Proto si vroucně přeje, abychom Ho přijímali. Jednoho dne

„Přišel jsem vrhnout na zem oheň, a jak bych si přál, aby už vzplanul.“

(Lk 12,49)

řekl Pán svaté Mechtildě: „Není žádné včely, která by se vrhala do květu s takovou prudkostí, aby z něho vysála med, jako Já pospíchám k těm duším, které si mě žádají.“

Ó, kéž by věřící pochopili to veliké dobro, které duši poskytuje svaté přijímání! Ježíš je přece Pánem nade vším. „(Ježíš) věděl, že mu Otec vše dal do rukou.“ (Jan 13,3) Když tedy Ježíš Kristus přijde skrze svaté přijímání do nějaké duše, pak přinese s sebou nesmírné poklady milosti: „S ní mi přišlo současně všechno dobré,“ říká Šalomoun, když mluvil o věčné moudrosti.

Svatý Dionýsius řekl, že Nejsvětější svátost má nejvyšší schopnost duši posvětit: „Svátost oltářní má nejvyšší moc k dokončení svátosti.“ A svatý Vincent Ferrerský napsal, že duše získá přijímáním více, než kdyby se jeden týden postila o vodě a chlebu. Jak učí církevní sbor z Tridentu, přijímání je tím velkým lékem, který nás osvobozuje od všedních hříchů a chrání před smrtelnými hříchy: „Protilek, který zbavuje všedních hříchů a chrání od smrtelných.“ (Trid. Sess. 13, cap. 2) Proto svatý Ignác nazýval Nejsvětější svátost „lékem nesmrtelnosti“. A Innocent III. řekl, že Ježíš Kristus nás svým utrpením osvobodil od trestů za hříchy, skrze Svátost oltářní ale od hřešení: „Tajemstvím kříže nás osvobodil od moci hříchu. Svátostí oltářní nás uchránil před mocí hřešit.“

Dále v nás tato svátost zapaluje božskou lásku: „Zavedl mě do vinného sklepa a korouhev nade mnou vztyčuje – lásku. Posilněte mě hroznovými koláči, osvězte mě jablky, neboť jsem chorá láskou.“ (Pís 2,4–5) Svatý Řehoř z Nyssy učí, že přijímání je tím vinným sklepem, kde se duše opájí božskou láskou, že zapomíná na svět a všechno stvořené. A to je to vlastní prahnutí svaté lásky. Také důstojný P. František Olypský z řádu theatinů ujišťuje, že nic nás tolik neuschopňuje k zapálení božskou láskou, než svaté přijímání. Bůh je Lásky a oheň lásky: „Bůh je Lásky.“ (1 Jan 4,8) „Tvůj Bůh je šířavý oheň.“ (Dt 4,24) Aby zažehnilo tento oheň lásky, věčné Slovo sestoupilo: „Přišel jsem vrhnout na zem oheň, a jak bych si přál, aby už vzplanul.“ (Lk 12,49) A jak krásné plameny svaté lásky zapaluje Ježíš v těch duších, jež tuto svátost toužebně přijímají! Svatá Kateřina Sienská viděla jednou v ruce kněze Ježíše v Nejsvětější svátosti jako pec lásky, a proto se svěťice divila, jak je možné, že srdce lidí se takovým ohněm nevznítí a neshoří v popel. Svatá Růžena z Limy říkala, že při přijímání se jí zdálo, že přijímá slunce. Z její tváře vycházela taková záře, že oslepovala pohled a z jejich úst vycházel takový žár, že ruka toho, kdo ji po svatém přijímání podal něco k pití, cítila takové teplo, jakoby ji držel u kamen. Svatý král Václav byl při návštěvě Nejsvětější svátosti tak naplněn žarem i navenek, že jeho sluha, který ho na cestě sněhem doprovázel, stoupal nohama do stop svěťce, aby necítil chlad. Nejsvětější svátost oltářní je žár, dosvědčuje Chryzostom, který nás tak silně zapaluje, že odcházíme od tohoto stolu jako lvové sálající oheň a stáváme se postrachem pro ďábla. Světec učí, že Nejsvětější svátost je oheň, který nás tak zapálí, že od oltáře se nadechneme takovými plameny lásky, že nepřítel nemá už odvahu, aby nás pokoušel.

Tu ale možná někdo řekne: Já nepřijímám často, protože se cítím v božské lásce tak chladný. Takové „ale“, říká Gerson,

► se dá přirovnat k tomu, kdo se nechce přiblížit k ohni, i když cítí, že je mu chladno. O co chladnější se tedy cítíme, o to častěji se musíme Nejsvětější svátosti přiblížovat, jestli chceme Boha milovat. „Když se vás někdo bude ptát,“ píše svatý František Saleský, „proč tak často přijímáte, řekněte mu: Dva druhy lidí musí často přijímat – ti dokonalí a ti nedokonalí. Ti dokonalí, aby se v dokonalosti udrželi, a ti nedokonalí, aby dokonalosti dosáhli.“ A svatý Bonaventura říká stejně: „Když někdo zvlažní, ať přesto přistupuje s důvěrou v Boží milosrdenství. Čím více se někdo cítí nemocným, o to více potřebuje lékaře.“ (De Prov. Rel. cap. 77) A Ježíš Kristus mluvil ke svatě Mechtildě: „Jestli chceš přijímat, pak žádej všechnu tu lásku, kterou kdy nějaké srdce ke mně mělo, a já ji přijmu, když by sis přála, že by to měla být taková láska.“ (App. Bloss. in Concl. An. fidel. cap. 6 num. 6)

CHVÁLY A PROSBY

Ó Ježíši, milovníku duší! Ty nám nemůžeš dát žádné větší zkoušky lásky, abys nám dokázal, že nás miluješ. A jaký prostředek ještě zbývá, abychom jej našli, abychom svoji opětovnou lásku k Tobě získali? Ach, učni, nekonečná Dobrota, abych Tě ode dneška miloval vši svojí silou a se vši něžností! Kdo mé srdce miloval s větší něžností než Ty, můj Spasiteli? Ty, který jsi za mě dal život, dáváš se mi sám v této svátosti! Ach, můj Pane! Kéž bych si vždycky připomínal Tvoji lásku, abych zapomněl na všechno a jenom Tebe miloval bez ustání a bez výhrad! Miluji Tě, můj Ježíši, nade všechno a jenom Tebe chci milovat. Vyžeň z mého srdce, prosím, všechny pocity, které nesměřují k Tobě. Děkuji Ti, že mi dopřáváš čas, abych Tě miloval a oplakával všechna přikopání, která jsem Ti způsobil. Můj Ježíši, žádám jenom, abys byl jediným předmětem všech mých chval. Pomoz mi, učni mě blaženým! A moje duše ať ob stojí v tom, abych Tě z celého srdce a navždy miloval.

Maria! Moje Matko, pomoz mi milovat Ježíše a pros Ho za mě. Amen.

Z knihy Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zu leben und selig zu sterben vom Heiligen Alphons Maria von Liguori přeložil -mp-

Jeho láska ať přijde k tobě

„Měj pevnou odvahu a doufej v Pána“ – to bylo motto Setkání mladých rodin v Pöllau v roce 2014. Tato slova ze žalmu 27 rozebral na setkání P. Luc Emmerich CSJ. V časopise VISION 2000 byl otištěn následující výťah z přednášky, vysílané Radiem Maria Rakousko.

Abychom mohli doufat v Pána, musíme poznat jeho a jeho lásku. K tomu je důležité rozpomenout se na tu cenu, kterou máme před Bohem, na úmysl, který má on s naším životem. Už ta skutečnost, že existuji, je znamením Boží lásky. Protože naše existence není v žádném případě samozřejmá. Ten jediný, kdo skutečně existuje, je Bůh – odjakživa a navždy. On nepotřebuje žádnou další bytost, aby byl šťastný. On je sám v sobě dokonale šťastný.

Teď by ale chtěl, aby byl ještě někdo jiný šťastný než on. Proč? Aby jeho štěstí rozdával. A tak stvořil tvory – také člověka, tebe. A sice abys byl šťastný, s ním, aby mezi ním a tebou mohlo být přátelství. A pro tebe také všechno stvořil: tuto planetu, přírodu – ty jsou pro tebe! Darem Božím tobě. On to zařídil optimálně. Vezměme si vodu: Kdyby Země byla blíže slunci, vypařila by se. Kdyby byla více vzdálena, voda by se stala ledem. Tak je tady, aby tě občerstvovala.

A největším dílem Božím je duše člověka. Máš v sobě duši, která je nesmrtelná. Ano, ona byla stvořena v určitém okamžiku – ale nebude mít konec, bude trvat navždy. Tvoje tělo je chrámem tvé duše.

Protože jsme bytostmi s duší, jsme určitým způsobem jako on. A tak nám chtěl dát svá slova, aby nám zjevil, co by chtěl. Tak dal národu izraelskému svoje zákony. Ale to ještě nebylo dost. Tedy udělal Bůh další krok a řekl: „Já přijdu a stanu se takovým, jakým jsi ty.“ Bůh se stal člověkem takovým, jakým jsi ty, ne třeba andělem. A toto samo ještě nestačilo. Zemřel za tebe na kříži, aby člověkem narušené přátelství Boha s tebou bylo obnoveno. „Dám ti nový život.“

Ale to Bohu stále ještě nestačilo. Protože jsme stále ještě dostatečně nechápali, že nás Bůh miluje. My jsme nebyli při tom, když před 2000 lety zemřel na kříži. Proto „aby moje láska k tobě přicházela, stanu se pro tebe Chlebem, abych mohl každý den přicházet k tobě.“

Ponořit se do této lásky Ježíšovy má základní význam. Přehlízíme to, často na to zapomínáme. Proto příště, až budeme vynervovaní, zuřiví, smutní, až si budeme myslet, že náš život je zpackaný, pak si vzpomeňme alespoň trochu na to, co jsme dostali.

Ano, je krásné si to připomenout, že jsem byl stvořen ve veliké lásce Boží.

Nezapomínejte na radost Boží, kterou z vás má!

Protože náš smutný svět se pokouší tuto radost v nás uhasit.

Žijeme často jednoduše tak podle sebe, zaznamenáváme jenom naše pocity, emoce určují naši citlivost. Musíme ale zabránit tomu, abychom se ztratili v těchto pocitech. Náš duch musí být bdělý. A náš duch je bdělý tehdy, když si uvědomím, kdo jsem, k čemu tady jsem, co je to život, odkud přichází, jaký je Boží úmysl. Proto si vzpomeň na lásku Kristovu, na jeho radost, že jsi!

Ano, je krásné si to připomenout, že jsem byl stvořen ve veliké lásce Boží. Nezapomínejte na radost Boží, kterou z vás má! Nezapomínejte na radost Boží, kterou z vás má! Protože náš smutný svět se pokouší tuto radost v nás uhasit.

Proč Bůh chtěl, aby zplození dítěte v tělesném spojení osob muže a ženy bylo spojeno se zkušeností radosti? Mohlo by tomu být také jinak, nějak instinktivně. Tato radost ze spojení muže a ženy je obrazem radosti, kterou měl Bůh při tvém zplození. Teologie těla Jan Pavla II. to vyjadřuje. Tedy zplození nějaké osoby je vždycky radost, jak také se vždycky má stát. Protože tvůj život je radost. To bychom si měli stále připomínat.

Z VISION 2000 - 6/2014 přeložil -mp-

Obrácení vrchního římského rabína (3 - dokončení)

Křest

Pán Ježíš dával Zollimu jasně na srozuměnou, že doba jeho služby v synagoze se už chýlí ke konci. V říjnu 1944, na svátek smíření Jom kipur, vedl rabín slavnostní modlitby v synagoze. Během nich v jedné chvíli spatřil světlou postavu Krista oděného v bílý šat. Ve svém srdci tehdy uslyšel hlas, který říkal: „Jsi tady naposledy.“ Večer doma mu řekla žena: „Dnes, když jsi byl před archou Tóry, se mi zdálo, že jsem viděla bílou postavu Ježíše, který položil ruce na tvoji hlavu, jako by ti žehnal.“ Zolli vzpomíná: „Byl jsem překvapen, ale nadále velmi klidný. Dělal jsem, že nevím, o čem mluvím. Zopakovala své vyprávění ještě jednou slovo za slovem. Najednou jsme uslyšeli hlas naší dcery Miriam, volala zdaleka: »Táto!« Zšel jsem do jejího pokoje a zeptal se, co se děje. »Mluvili jste o Ježíši Kristu,« odpovíděla. »Viš, táto, zdálo se mi dnes, že jsem viděla vysokého Ježíše v bílém, ale nepamatuji si, co bylo potom.« O několik dní později jsem složil svůj úřad v židovské společnosti.“

Pro vrchního římského rabína to bylo zřetelné znamení, že ho Kristus prosí, aby neotálel s posledním rozhodnutím – přijmout křest v katolické církvi. Zolli tedy rezignoval na místo vrchního rabína Říma a poté se vypravil za jezuitou profesorem Paolem Dezzym z Gregoriánské univerzity s prosbou, aby ho připravil na přijetí křtu, ale naprosto diskrétně a bez jakékoliv publicity.

Zolliho demise byla pro všechny obrovským překvapením. Prezident Židovské jednoty ji přijal s velkým zármutkem a nabídl mu, aby se tedy ujal místa ředitele Rabínského kolegia. Ale on rozhodně odmítl. Prezident vyjádřil svůj údiv

a velké zklamání z toho, že toto jmenování nepřijal, poněvadž profesor Zolli byl nejvhodnější osobou pro tuto funkci. Aby nezbuzoval nepřátelské reakce, Zolli nezveřejnil hlavní důvod svého odmítnutí. Takto se uvolnil od veškerých vnějších povinností a společně se svou ženou Emmou a dcerou Miriam se začal připravovat na přijetí křtu.

Po několikátýdenní přípravě přijal vrchní římský rabín se svou ženou 13. února 1945 křest v chrámu Matky Boží Andělské. Aby zabránili možnému rozruchu způsobenému přítomností novinářů, ke křtu došlo v soukromé kapli u sakristie onoho kostela. Křtu bylo přítomno pouze patnáct naprosto důvěryhodných lidí. Izrael Zolli si zvolil jméno Eugenio a jeho žena jméno Marie. Jejich dcera Miriam udělala za několik měsíců totéž.

Po svém křtu Zolli říkal, že se nepovažuje za obráceného Žida, ale za naplněného, poněvadž katolická církev je vyplněním slibu, kterým je židovství. Objasnňoval, že Starý zákon je zašifrovaný telegram, který Bůh lidem poslal, a že jediným kódem a šifrovacím klíčem k úplnému přečtení jeho obsahu je Ježíš Kristus, který je skutečným Bohem a skutečným člověkem.

Jako očitý svědek holokaustu zdůrazňoval, že na jeho vzniku se podílelo odmítnutí křesťanství fašistickou ideologií. Po skončení války Zolli napsal: „Jsem přesvědčen, že po té válce bude jedinou možností, jak se vzepřít silám ničeni a jak obnovit Evropu, přijetí katolicismu, to znamená ideje Boha a lidského bratrství v Kristu, a ne bratrství opírajícího se o rasu a nadlidi, poněvadž »není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. (Gal 3,28)«“

První noc po křtu zatelefonoval Eugeniovi Zollimu korespondent informační agentury ze Spojených států a ptal se, zda doopravdy přijal křest v katolické církvi. Zolli to potvrdil. Následujícího dne otiskly všechny nejvýznamnější deníky v USA a v Evropě zprávu, že vrchní římský rabín přijal křest v katolické církvi.

Když se informace o jeho přestupu ke katolické církvi rozšířila, Zolli začal dostávat telefonáty plné výhrůzek a nadávek. Hebrejský měsíčník vyšel ve smutčnické grafické úpravě a v římské synagoze byl nařízen smutek a několikadenní půst, jak bývá zvykem po smrti rabína. Zolliho jméno bylo vymazáno ze seznamu vrchních římských rabínů tak, jako by nikdy neexistoval. V židovském tisku se objevily články, které představovaly obráceného rabína jako nezodpovědného člověka a zrádce židovského národa. Eugenio Zolli odpovídal, že nikdy judaismus neodmítl, neboť katolická církev je korunou synagogy a celý Starý zákon se naplňuje v osobě Mesiáše – zmrtvýchvstalého Krista. Zolli z celého srdce odpustil všem, kdo ho obviňovali, omlouval je, že to nedělali ze zlé vůle, že to bylo způsobeno nedostatkem poznání a lidskou slabostí. Situace byla natolik napjatá, že se Eugenio musel urychleně vystěhovat ze svého bytu poblíž synagogy. Jeho žena s dcerou našly útluk v jednom z klášterů a on bydlel dočasně na Gregoriánské univerzitě.

Papež Pius XII. je v té době přijal při soukromé audienci. Vzrušeně, s velikou radostí děkovali Svatému otci a při té příležitosti vyjádřili svoji lásku ke všem Židům i slova odpuštění pro všechny odpůrce. „Od chvíle křtu,“ říkala Emma-Marie, „nedokážu nikoho nenávidět, miluji všechny.“

Když profesor Eugenio Zolli dočasně pobýval na Gregoriánské univerzitě, navštěvovali ho tam jak přátelé, tak i odpůrci. Přijížděli tam rovněž vlivní američtí Židé, kteří ho přemlouvali, aby se vrátil do náruče judaismu, a nabízeli mu za to takovou částku peněz, jakou si jen bude přát. Zolli však s velkým klidem, ale zato rozhodně odmítl. Hlásili se k němu

Poselství Královny míru

„Drahé děti! I dnes vám přináším v náručí svého Syna Ježíše a prosím Ho o mír pro vás a mezi vámi. Modlete se a klanějte se mému Synu, aby do vašich srdcí vešly jeho pokoj a radost. Modlím se za vás, abyste byli čím dál víc otevřeni modlitbě. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. prosince 2014

tehdy také prominentní protestanti, kteří ho vybízeli, aby jako vědec bibliista prokázal, že dogma o papežském primátu nemá opodstatnění v Písmu svatém. Zolli jim odpověděl napsáním knihy s názvem *Petrus*, v níž poukázal na biblické základy pravdy o primátu svatého Petra a každého papeže. Zolli napsal o protestantismu: „Poněvadž protestování není svědectvím, nehodlám nikoho znepokojovat otázkou: »Proč čekat 1500 let na to, aby se protestovalo?« Katolická církev byla po patnáct století uznávána celým křesťanským světem za skutečnou církev Boží. Nikdo nemůže bez ostychu škrtnout těch 1500 let a říct, že církev katolická není církví Kristovou. Mohu přijmout jenom tu církev, hláсанou všemu stvoření skrze mé předky, skrze dvanáct apoštolů, kteří stejně jako já vyšli ze synagogy.“

Před úsvitem

K obrácení vrchního římského rabína rozhodující měrou přispěla jeho hluboká, vytrvalá modlitba spojená s meditací o textech Písma svatého Starého i Nového zákona. Během takové modlitby osobně potkával Božskou Osobu ukřižované a zmrtnýchvstalého Krista.

Takto psal ve svém životopise: „Každého večera jsem namátkou otevíral Bibli a hledal k meditaci vhodný text ze Starého nebo Nového zákona. Četl jsem všechno, co jsem našel, bez ohledu na to, kde se to nacházelo. Takto se Ježíšova osoba a jeho učení staly pro mě tím nejdražším, aniž by to někdy mělo chuť zakázaného ovoce.“

Studium textů Písma svatého Starého i Nového zákona a nejrůznější životní zážitky přivedly Zolliho k odhalení, že prorocství o trpícím služebníkovi Jahveho ze čtyř písní proroka Izaiáše (42,1–7; 49,1–5; 50,4–9; 52,13–53,12) se vyplnila v Ježíši Kristu.

K tomuto přesvědčení došel Eugenio Zolli po mnoha letech modlitby a studia. V exegezi textů Starého zákona mu pomáhala dokonalá znalost hebrejského jazyka a biblické řečtiny. Výsledkem tohoto bádání bylo Zolliho přesvědčení, že služebník vyličený v Izaiášově knize nemůže být nikdo jiný než Ježíš Kristus, který zemřel za naše hříchy a vstal z mrtvých pro naše ospravedlnění. „Takto jsem se,“ napsal, „po dlouhých studiích, přemýšlení o životě v judaismu Starého zákona, v jistou chvíli

objevil v křesťanství Nového zákona. Musel jsem poctivě přiznat, že jsem se stal křesťanem, a proto jsem začal v důsledku toho usilovat o přijetí křtu.“

Přejítí profesora Zolliho do katolické církve nebylo odtržením od minulosti, ale pokračováním cesty spásy. Když ho začali obviňovat ze zrady judaismu, odpovídal zarmoucen: „Mám čisté svědomí, nic jsem nezapřel. Copak Bůh svatého Pavla není také Bohem Abraháma, Izáka a Jáкова? Svatý Pavel se obrátil. Copak tím opustil Boha Izraele a přestal ho milovat? Bylo by absurdní toto tvrdit.“

Od přijetí křtu se profesor Zolli s velkou horlivostí denně účastnil eucharistie a mnoho času trávil modlitbou před Nejsvětější svátostí ve svém farním kostele a v univerzitní kapli na Gregorianu. Na jeho psacím stole stál vždy kříž a v jádření jeho mariánské zbožnosti byla ikona Matky Boží, před kterou vždycky svítila svíčka. Eugenio Zolli vstoupil do třetího řádu svatého Františka a často vyjadřoval svou velkou radost z toho, že je křesťanem. Psal: „Vy, kteří jste se narodili v katolickém náboženství, vůbec nechápete, jak obrovský poklad je katolická víra a Kristova milost, kterou vlastně už od dětství. Někdo, kdo jako já došel k milosti víry po dlouhé době hledání, náležitě oceňuje velikost toho daru a zažívá obrovskou radost z toho, že je křesťanem.“

Za několik měsíců po přijetí křtu našel Zolli byt na jednom vzdáleném římském sídlišti. Mohl tedy zase bydlet společně s ženou a s dcerou. Z iniciativy papeže Pia XII. byl jmenován profesorem Papežského biblického ústavu v Římě a přednášel hebrejský jazyk a literaturu. Často ho zvali, aby se svými přednáškami hostoval na různých univerzitách v Evropě i ve Spojených státech. Jeho apoštolská horlivost se přirozeně orientovala na staré souvěřce, poněvadž velmi toužil po tom, aby jim přiblížil pravdu o Kristově zmrtnýchvstání. Obzvláštní péči věnoval nově obráceným Židům, podporoval je duchovně i materiálně.

Jakožto člověk vědy se věnoval svému apoštolátu prostřednictvím publikování četných článků a knih v Itálii i v zahraničí. Svoji poslední přednášku na téma spravedlnosti a Božího milosrdenství proslavil ve Vallicelli v lednu 1956. Měl nemocné srdce. Několik týdnů před svou

smrti předpověděl, že ho Pán Ježíš vezme z tohoto světa v nejbližší první pátek v měsíci. Tato předpověď se splnila: Eugenio zemřel v nemocnici na první pátek v měsíci, 2. března 1956 v 15 hodin, v čase, kdy zemřel Kristus. Když na úmrtním loži dostával svaté přijímání, řekl: „S důvěrou, úplně se odevzdávám Pánovu milosrdenství.“

V závěru svého životopisu Zolli napsal: „V duši každého z nás žije Kristus, Kristus, který je cesta k Bohu. Žije v nás, a my Ho popíráme. (...) Člověk nežije dobrý život, když nežije plně v Kristu.“

Eugenio Zolli našel největší poklad – zmrtnýchvstalého Ježíše Krista, který v katolické církvi učí, uzdravuje, odpouští všechny hříchy a dává život věčný. Člověk nikdy nenajde své štěstí, jestliže neodevzdá celý svůj život Ježíšovi, jestliže nepřijme obtíže cesty jít spolu s ním životem cestou přikázání a evangelia. Každý katolík má denně děkovat za ten obrovský dar, kterým je milost víry, nebo má prosit za její rozmnožení.

Nejistější průvodkyní na cestách víry je Maria, Matka Ježíšova i Matka naše. Každého dne se jí svěřujeme, aby nás dovedla k Ježíši. Kdo se denně modlí, dostává Boží lásku, čili to všechno, co potřebuje ke štěstí. Kdo se přestane modlit, ztrácí všechno: víru a v důsledku i věčný život. Je tedy třeba si vypracovat takový režim, aby si člověk zvykl modlit se pravidelně v určitou denní dobu růženec i korunku k Božímu milosrdenství, najít si denně čas na četbu Písma svatého, a je-li to možné, také na účast na mši svaté a na adoraci Nejsvětější svátosti.

Největší životní tragédií je setrvávání ve smrtelných hříších, proto je zapotřebí se hned z každého hříchu pozvednout ve svátosti Božího milosrdenství, abychom tak vždycky byli ve stavu milosti posvěcující. Svědectví života Eugenia Zolliho ukazuje na neobvyklou aktuálnost slov Písma svatého: „Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení.“ (Řím 10,9–10) „Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozného Syna Božího.“ (Jan 3,18)

*Z Miłujcie się! 4/2012
přeložila -vv-*

O rozdílu mezi katolickou a zednářskou poslušností

Počínaje Lutherem strhla se prudká lavina žalob a pomluv proti římské církvi, kterou tento bývalý augustiniánský mnich nazýval „Babylónskou nevěstkou“. Obzvláště vykřičený a omiláný argument líčil katolíky jako otroky nucené slepě poslouchat diktát církevního magisteria. Tento předpoklad slepé, a tudíž otrocké poslušnosti byl obzvláště účinnou zbraní a vrcholné uplatnění našel v námitkách, které představil Kant svým pojednáním nazvaným *Co je osvícenství*.

Toto protestantské hodnocení během 19. století zdomácnělo v Sardinsko-piemontském království, které bylo bezprostředním zárodkem pozdější sjednocené Itálie. Poslanci jeho parlamentu vyprodukovali celou řadu rezolucí namířených proti řeholním slibům chudoby, čistoty a poslušnosti, jež byly veřejně vysmívány a znevažovány. Z těchto tří slibů byl však nejvíce na mušce slib poslušnosti. Při bližším pohledu se ukáže, že to není náhoda. Dokud budou katolíci zakotveni v poslušnosti vůči papeži, liberálové nemají šanci proniknout do jejich svědomí. Pár příkladů jasně ukazuje, jak si protestantská vulgáta našla cestu do srdcí piemontských poslanců, kteří se jinak považovali za katolíky: „Každý kdo vstupuje do kláštera“ – říká tehdejší poslanec Chénal – „se neodvolatelně zřiká vlastní bu-

doucnosti, prodává vlastní svobodu představenému kláštera, což protirečí božské a lidské morálce.“ A bývalý kněz Giuseppe Robecchi si ještě přisazuje: „Vrátit se k pasivní poslušnosti, bezpodmínečné podrobenosti věčnými sliby dnes? Ó ne! Taková myšlenka nemůže přijít na mysl nikomu, kdo má zdravý rozum.“ Liberálové umíněně odsuzující katolickou poslušnost přitom pokládali za normální, ba nezbytnou onu poslušnost, která platí v zednářských lóžích, do nichž sami patřili. Dvoji váha, dvoji měřítko. Pro lepší pochopení citujme text váženého Jeana Marie Ragona, jehož svědectví je obzvláště spolehlivé, protože byl oficiálním hlavou francouzské zednářské lóže Velkého východu. Ve svém *Filosofickém kurzu* napsaném roku 1853 Ragon cituje takzvaný zednářský dodekalog: „Představeného je třeba poslouchat ... Člověk má umět pracovat, poslouchat a odpovídat.“ Proč je třeba poslušnosti? Protože představený – píše Ragon – „je tím, kdo má poznání. Tím, kdo má světlo. Tím, kdo zná »kvadraturu kruhu«, jak pravi katechismus dokonalého mistra.“

Veškerá zednářská organizace se točí kolem „mystiky“ poslušnosti vůči představenému. Takzvaní *bratři* mají za to, že pouze jejich řád vlastní celou pravdu a dokonale ji zná pouze ten, kdo jej řídí. Aby zednářské principy zvítězily, prostou-

pily a osvětlily tupé masy, je absolutně nutná dokonalá poslušnost představenému. Manifest Velké německé lóže z roku 1794 to vysvětluje takto: „Svět dosud není dostatečně silný, aby unesl vyjevení zednářského tajemství.“ A z této konstatace vyvozuje Velká lóže následující otcovskou pobídku k synovské poslušnosti: „Děti, nechte se sebou zacházet jako s dětmi. Stejně jako rodiče, kteří nevyjevují určitá tajemství dětem, které přivedli na svět, tak my jednáme s vámi.“

V zednářství se poslušnost těsně pojí k tajemství, k jehož zachování je každý jeho člen vázán slavnostní přísahou – doslova – „pod trestem podříznutí hrdla, vytržení jazyka, rozkouskování vlastního mrtvého těla, spálení a rozprašení jeho popela“. Jak se tato poslušnost liší od té katolické? Ragon se domnívá, že katolíci poslouchají slepě, zatímco zednáři dobrovolně: „Svoboda zednářů“ – píše tento francouzský zednář – „je opakem pasivní poslušnosti, která je znakem otroctví.“ Mínění časopisu italských jezuitů *Civiltà Cattolica* je odlišné. V roce 1852 napsal: „Mnoho se mluví o slepé poslušnosti řeholníků. Tato poslušnost je ve své slepotě plná porozumění a světla. Řeholníci plně znají účel svého institutu, znají jeho prostředky a znají lidi, kteří jsou jejich představenými. Zapření vlastního soudu v rámci této poslušnosti se týká pouze toho, co je ryze individuální. Nic z toho nemá místo v předepsané slepé poslušnosti sektářů. Člen tajné společnosti totiž patří ke korporaci, jejíž představené nezná; rovněž tak účel společnosti mu není znám, anebo je mu předkládán ve vágní a neurčitě podobě; je povinen přijímat a použít jakýchkoli prostředků, které ukládá tajná vůdčí moc; všechno, včetně vraždy, má považovat za posvátné a legitimní a má být připraven splnit všechno, co po něm bude tato společnost žádat. Zednář tak zavírá oči svého rozumu před objektivní pravdou a dobrem, aby se nechal manipulovat a vést jako netečný předmět rozumem jiného individua, které vládne ve svém vlastním jménu.“

*Z knihy La gnosi al potere, Fede e cultura, Verona 2014
přeložil Milan Glaser*

PŘÍPRAVA NA NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES NA POUTNÍM MÍSTĚ KLOKOTY (Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty) o prvních pátcích do června 2015

PROGRAM:

16.30 hod. – svátost smíření + modlitba růžence

17.00 hod. – mše svatá s tematickou promluvou o Eucharistii dle témat pro přípravu na Národní eucharistický kongres: EUCHARISTIE A SPOLEČENSTVÍ – **6. února 2015** • EUCHARISTIE A SOLIDARITA – **6. března 2015** • EUCHARISTIE A EVANGELIZACE – *Pozor!!! Vzhledem k tomu, že 3. duben 2015 je Velký pátek, bude příprava a tematická promluva přesunuta až na druhý pátek v měsíci, tj. 10. dubna 2015!* • EUCHARISTIE A MARIA – **1. května 2015** • OBNOVENÍ SLAVENÍ EUCHARISTIE – **5. června 2015.**

Promluvy o eucharistii podle materiálů, které pro jednotlivé měsíce a témata připravují postupně různé české a moravské diecéze, budou mít kněží Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné – OMI, kteří poutní místo Tábor-Klokoty spravují.

17.45–18.45 hod. – společná adorace

18.45–20.30 hod. – tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí

Současně je také tak jako každý pátek v roce na poutním místě Klokoty příležitost ke svátosti smíření až do 20.30 hod. hodin (*mimo to se zpovídá od pondělí do soboty vždy od 16.30 do 16.55 hodin, tj. před pravidelnou večerní mší svatou*).

Každý pátek v roce je rovněž od 17.40 do 20.30 hodin možnost adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí. V ambitech poutního místa (u vchodu na hřítov) je stůl se samoobsluhou – možnost vzít si jako dárek pro sebe nebo pro druhé v libovolném množství (tedy i pro další šíření) výtisky časopisu *Milujte se!*, které v roce 2015 vycházejí vždy s několika texty o Eucharistii. V lednovém čísle je rozhovor s biskupem Jiřím Paďourem o významu eucharistické adorace, jedno z dochovaných kázání sv. Jana Marie Vianneye o eucharistické úctě a brožurka na vystižení *Čtrřthodinka před Nejsvětější svátostí* od sv. Antonína Marie Clareta.

Další informace o poutním místě Klokoty, které se nachází na předměstí Tábora, a o bohoslužbách (Po–So 17.00 hod., Ne 10.00 hod.) najdete na www.klokoty.cz.

Když se muslimové obrátí k Ježíši

O obrácení muslimů čteme málokdy. „Je jim to vůbec zapotřebí?“ myslí si dokonce mnozí v době dialogu náboženství. Přitom se taková obrácení nezřídka stávají, i když jsou konvertité vystaveni často velkému nebezpečí, že budou vyobcováni ze svých rodin, budou pronásledováni a ohroženi na životě. Kde ale jsou zde v křesťanské Evropě křesťanská společenství, která by takové lidi přátelsky přijala? Ale přesto: právě obrácení muslimové dosvědčují, že jim není nic dražšího než Ježíš Kristus.

Myriam – jedna Pařížanka

Myriam je policejní úřednice. Tato před nedávnem pokřtěná žena pochází z Maroka a otevřeně se přiznává ke svému obrácení ke katolické víře: „Mám představeného, který si pevně stojí za svými křesťanskými kořeny. On zná moji cestu víry. Jako rodilý Francouz je sytý mezináboženského sjednocovacího kvasu, který u nás stále pokračuje.“

Pro Myriam islám zpočátku splýval s tvrdou výchovou. Mezi 10 a 15 lety ji její otec poslal do Maroka, aby „ji ochránil před škodlivými západními vlivy“. Ale Bůh byl přítomen tajemným způsobem. „Cítila jsem se být stále doprovázena andělem... Svěřovala jsem se mu se všemi problémy. A ráno jsem měla odpovědi na svoje otázky. Byl to můj anděl strážný.“

Po návratu do Francie zažila opravdový kulturní šok. (...) V 19 letech byla z donucení provdána. S otcem neexistovaly žádné diskuse. „Sotva jsem dospěla. Můj muž – byl starší než já – chtěl, abychom tady žili v marockém stylu.“

Tu se jí ve snu zjevil Ježíš. Hluboce otřesena o tom nikomu nevyprávěla. Toto tajemství na ni doléhalo stále více. Jednoho dne se s ním svěřila svému synovi. „Musel mít tehdy tři roky. Řekla jsem mu: »Viš, maminka je jiná než ostatní, vždyť Ježíš je s ní...« – »Ale mami, to já přečím! Také ke mně mluví Ježíš...«“ Když jednou o tom mluvila se svojí matkou, odehrálo se drama. „Uviděla jsem Krista a nemohla jsem už bez něho žít. Byl mojí nepopsatelnou láskou. Moje matka nemohla vůbec pochopit, jak jsem takto mohla zradit její kulturní dědictví.“

Když se to dověděl její muž, hrozil, že jí syna odejme. Oddělena od muže, šla si svojí cestou víry ve vši svobodě. „Můj syn byl před nedávnem pokřtěn. Udělal veliký pokrok. Moje matka to musela přijmout jako první.“ Po tom všem, co prožila, je

teď plná radosti. „Ježíš nás zná. Poznala jsem ho jako svého Stvořitele. Svěřit se Kristu bylo mým druhým narozením – jako bych v sobě odhalila něco, co jsem už vždycky znala...“

Naďa z Alžírka

Jako dítě četla Naďa v Bibli. „Je krásná, podivuhodná,“ řekla své matce, která jí vytrhla knihu z rukou. „Nerozuměla jsem jednoduše, proč by to měl být zločin.“ Vlivem svojí sestry vstoupila ve 20 letech do „Islámské fronty spásy“. Odpuzována násilím, které tam vládlo, chtěla skupinu orientovanou na terorismus zase opustit. Byla ale unesena a její přítelkyni před jejíma očima prořízli hrdlo.

Následně byla svými rodiči násilně provdána. Neschopná dále lhat, vyprávěla Naďa svému muži o svém tajemství. „Když jsem mu řekla pravdu, že vlastně nejsem žádná muslimka, prohlásil můj muž, že mě hned zabije. A nato moje matka: »Ty ji zabiješ a já ji pohřbím.«“

Při příležitosti služebního pobytu ve Francii v roce 2012 vstoupila přes Facebook do kontaktu s křesťany. Byla pokřtěna z nouze v katolické církvi, zúčastnila se půlnoční mše, na kterou s sebou vzala své muslimské přítelkyně. Ty byly ohromeny. „Jednoduše nádherné. Se svými imámy nemáme nic podobného!“ V metru poslouchal nějaký muž jejich rozhovor. Byl to muslim, který se rozzuřil: „Vy jste křesťanské rasistky!“ Naďa se bránila, stejně také její kamarádky. Protože se muž neuklidňoval, prosily službu v metru, aby zavolala policii. „Je to jenom vaše vina,“ odpověděl službu konající.

Zpátky v Alžírsku byla vydána manželskému násilí kvůli své víře. Pokusila se uprchnout. Potom následovala další služební cesta do Francie. Její muž, který za ní do Paříže přijel, ji tam zmlátil. V Paříži byla dopravena do nemocnice, ale lékařům neřekla pravdu. „Ani ve Fran-

Úplný protiklad ke křesťanství

Na otázku, jestli je vůbec nějaký základ pro opravdový dialog s islámem, dal etik a filosof Prof. P. Martin Rhonheimer tuto odpověď:

Myslím si, že v tomto mezináboženském dialogu se jedná o iluzi. Přinejmenším tehdy, když se koná za účelem teologické vzájemnosti nebo společného „světového étosu“. I když je islám mono-teistický a věří v milosrdného Boha – který je ale milosrdný jenom k muslimům –, je islám na základě svého pojetí člověka a Boha v absolutním protikladu ke křesťanství.

Zdálo by se, právě proto, že se dokonce v Koránu vynořují Ježíš a Maria, že jsme si blízcí, ale Ježíš je tam chápán jako prorok a nikoliv jako Spasitel, jsme tedy od sebe velmi vzdáleni.

Islám je náboženství, které Ježíše Krista nezná. Je to náboženství, pro které je právě podstatné Ježíše jako Vykupitele člověka popírat. Ústřední křesťanská výpověď, že „Ježíš je Boží Syn, je Bůh“ je pro muslima rouháním. Obrovským problémem je, že Ježíš je v islámu nahrazen prorokem Mohamedem, který je muslimy uctíván jako definitivní prorok Boha.

Nemluvě o jiných zfalšováních křesťanské pravdy, která se v Koránu nacházejí, třeba o křesťanské Trojici, která se prý skládá z Boha Otce, Ježíše a Marie.

Jestliže by se tady chtělo postoupit, museli by muslimové připustit, že Korán obsahuje také omyly.

Prof. P. Martin Rhonheimer je profesorem etiky a politické filosofie na Papežské vysoké škole Santa Croce v Římě. Jeho odpověď je převzata z rozhovoru v Die Tagespost z 30. 9. 2014.

Z VISION 2000 - 6/2014 přeložil -mp-

cii jsem se necítila v bezpečí. Proč bych měla podávat žalobu, když mě nikdo neochrání? Proč říkat pravdu, když Francie už není zemí, kde platí lidská práva?“

Přesto nelituje ničeho. Ani ran, ani ponížení. „Přes všechna pronásledování jsem se stále modlila a nikdy o Bohu nepochybovala. Skutečně jsem nesla svůj kříž. Co mi dodávalo síly, byla myšlenka, že Ježíš za nás trpěl.“

*Zdroj: Famille Chrétienne 23. 9. 2014
Z VISION 2000 - 6/2014 přeložil -mp-*

Zijeme v době, ve které mnozí označují za dobré anebo říkají, že „o nic nejde“, o tom, o čem Bůh říká, že je hříšné. To platí zejména v oblasti sexuality, kde mnozí z naší společnosti nejen tolerují, ale i oslavují sexuální praktiky, které Písmo nazývá závažnými a hříšnými a které povedou do pekla, pokud se z nich nezačne konat pokání. Skutky smilstva (předmanželský sex a homosexuální jednání) nemůže považovat za přijatelné žádný katolík či osoba, která upřímně přijímá Písmo jako Boží slovo. A dokonce i ti, kteří nesdílejí naši víru, mohou jasně rozpoznat, jak velké škody způsobují skutky smilstva a homosexuální skutky: šíří závažné onemocnění, škodí manželství a rodině, vedou k potratu anebo odsuzují děti, které potratu uniknou, na život jen s matkou. Takovým dětem pak scházejí otcové a nemají tak to neoptimalnější prostředí, jaké jim náleží.

Dnes se chceme zaměřit na hrozný a smrtelný hřích smilstva a přednést proti němu jasné biblické učení. Později učiním to samé s homosexuálními skutky. Je smutné, že mnoho katolíků tvrdí, že se o těchto otázkách na jejich kazatelkách a v jejich třídách mlčí. Doufám, že tento příspěvek odprezentuje zvučnou a hlasitou výzvu Písma k čistotě. Ta v nás s ohledem na hříšnost sexu před manželstvím nenechává vůbec žádnou pochybnost. Písmo je jasné: smilníci nezdědí Boží království. To znamená, že smilstvo je smrtelný hřích a ti, kdo se z něho nebudou kát, půjdou do pekla.

Aplikujme obvyklé podmínky na to, aby byl nějaký hřích smrtelným hříchem (závažnost věci – tím smilstvo je, dostatečné vědomí a plný souhlas). Neměli bychom snadno dojít k závěru, že tyto podmínky jsou všechny splněny jen zřídka. Setkal jsem se s mnoha páry, které se připravují na manželství, jsou sexuálně aktivní a žádný z nich nebyl překvapen, že jsem je za to káral. Věděli, že je to špatné. Boží hlas se v jejich svědomí ještě stále ozýval. A pokud jde o souhlas vůle, je možné připustit, že někteří občas padnou v slabé chvílce. Ale žít v smilstvu a neučinit žádné opatření, aby se mu předešlo, to není „slabost“, to je hříšné zanedbání opatrnosti a zdravého rozumu.

Žijeme v hříchem zmateném kulturním prostředí, ve kterém mnozí buď osla-

Předmanželský sex je těžkým hříchem: musíme trvat na pokání

vují anebo dělají jen málo, aby se zabránilo tomu, co Bůh nazývá velmi vážným hříchem. Církev nemůže být nejasná a kazatelná a třídy o tom často mlčí. Takové mlčení vedlo k tomu, že i samotní rodiče mlčí. A mlčení se bere jako souhlas.

Smilstvo nelze schválit. Je hříšné a u zatvrzelých hříšníků může snadno způsobit, že se nedostanou do nebe. Naše láska k duším nás musí donutit, abychom se k tomuto vyjadřovali zcela jasně vzhledem k těžké hříšnosti předmanželského sexu a spoluzítí.

Obraťme svoji pozornost na biblický text.

Následující citace z pasáží Nového zákona jasně odsuzují smilstvo a jiné nečisté skutky. Opět platí, že smilstvo je nejčastějším biblickým slovem pro předmanželský sex. Závažnost a jasnost těchto odsouzení je užitečná proto, že nám pomáhá vzít tyto věci vážně a vyhýbat se jim. Takové odsouzení by se však nemělo vnímat odděleně od Božího milosrdenství. Bůh nikdy nezklame a odpustí těm, kdo k němu přicházejí s pokorným a zkroušeným srdcem. Bůh nenávidí hřích, ale miluje hříšníka a je vůči němu plný milosrdenství a soucitu. Ale k této milosti se člověk musí dostat skrze pokání.

Myslete na to, přečtete si následující pasáže *Nového zákona*, které odsuzují smilstvo a jiné formy sexuální nečistoty.

O tom, že existuje všeobecné nařízení o čistotě:

„Pokud jde o smilstvo, o nečistotu v jakékoliv podobě nebo také o chamtivost, ať mezi vámi není jejich jméno ani vyslovováno: tak to přísluší svatým. Stejně je tomu s hrubostmi, hloupými řečmi, vtipkováním: to vše je pramálo vhodné; dávejte zaznívat spíše díkůvzdáním. Dobře

Vzpomínky na papeže Pia X. (13. část)
budou otištěny až v příštím čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce Světla

si totiž buďte vědomi tohoto: ani smilník, ani prostopášník, ani chamtivec – což je modloslužebník – nemají právo na dědictví v Kristově a Božím království. Ať vás nikdo nemate zbytečným vysvětlováním: právě podobné nepořádky přivolávají Boží hněv na ty, kdo Bohu vzdorují. Nemějte s nimi tedy nic společného.“ (Ef 5,3–7)

O tom, že zatvrzelí smilníci jsou vyloučeni z Božího království:

„A Ten, jenž sedí na trůně, prohlásil: »Hle, všechno tvořím nové.« Potom dodal: »Piš! Tato slova jsou spolehlivá a pravdivá. Stalo se,« řekl mi ještě, »já jsem Alfa a Omega, Začátek a Konec; tomu, kdo má žízeň, dám já z pramene vody života zdarma. To bude vítězův podíl; a já budu jeho Bůh a on bude můj Syn. Ale zbabělci, odpadlíci, zvrhlíci, vrazi, nestoudníci (cizoložníci), čarodějové, modláři, zkrátka všichni lháři, naleznou svůj úděl ve žhoucím jezeře ohně a síry: to je druhá smrt.«“ (Zj 21,5–8)

„Blahoslavení, kteří si perou šaty; budou mít právo užívat stromu Života a branami vcházet do toho Města. Venku zůstanou psi, čarodějové, nestoudníci (smilníci), vrazi, modláři a všichni, kdo se zalíbením konají zlo!« Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby u vás vyhlásil toto zjevení o církvích. Já jsem výhonek Davidova rodu, zářící jitřní Hvězda.“ (Zj 22,14–16)

„Dobře si totiž buďte vědomi tohoto: ani smilník, ani prostopášník, ani chamtivec – což je modloslužebník – nemají právo na dědictví v Kristově a Božím království.“ (Ef 5,5)

O tom, že tělesné hříchy ničí ducha, který je v nás:

„A říkám: dejte se vést Duchem, a nebude vám hrozit, že byste uspokojovali tělesnou žádostivost. Neboť tělo dychtí proti duchu a duch proti tělu; stojí proti sobě, takže vy neděláte to, co byste chtěli. Ale povzbuzuje-li vás Duch, nejste pod Zákonem. A je dobře známo, co vše působí tělo: smilstvo, nečistotu, prostopáš-

nost, modloslužbu, čarodějnictví, nenávisti, nesvár, žárlivost, prchlivosti, hádky, různice, roztržky, závistivost, hýření, nezřízené hodování a podobné věci – a upozorňuji vás, jak jsem to již učinil, že kdo se dopouští takových provinění, nezdedí Boží království.“ (Gal 5,16–21)

O tom, že dokonce i naše myšlení je povoláno k čistotě:

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: Nezcizoložíš. Já vám však říkám: Kdokoli žádostivě pohlíží na nějakou ženu, už s ní ve svém srdci zcizoložil. Svádí-li tě tvé pravé oko ke hříchu, vyrví je a odhodí je od sebe: neboť je pro tebe lepší, aby zahynul jeden jediný z tvých údů a aby celé tvé tělo nepřišlo do pekla.“ (Mt 5,27–30)

„Ze srdce totiž vystupují zlé záměry, vraždy, cizoložství, prostopášnosti, krádeže, křivá svědectví, pomluvy. Takové věci poskvřňují člověka; ale pokud se jí neomytými rukama, to člověka neposkvřňuje.“ (Mt 15,19–20)

„Neboť zevnitř, z lidského srdce, vycházejí zvrhlé záměry: prostopášnosti, krádeže, vraždy, cizoložství, chamtivosti, zlovolnosti, lest, necudnost, závist, pomluva, pýcha, poštilost. Všechny tyto špatné věci vycházejí zevnitř a poskvřňují člověka.“ (Mk 7,21–23)

O tom, že sexuální nečistota je formou modloslužby a světskosti:

„Umrtvujte tedy své pozemské údy: smilstvo, nečistotu, hříšnou vášeň, zlou žádost a chamtivost, která je modloslužbou; to právě přivolává Boží hněv na ty, kdo vzdorují.“ (Kol 3,5–6)

O tom, že moje tělo mi nepatří a že s ním nemohu dělat, co se mi zlíbí:

„Nevíte snad, že nespravedliví nebudou dědicí Božího království? Nemylte se v tom! Ani nestoudníci, ani modloslužebníci, ani cizoložníci, ani zvrhlíci, ani muži hanebných mravů, ani zloději, ani chamtivci a také ani opilci, nactiutrhací nebo hrabivci nezdedí Boží království. (...) Což nevíte, že vaše těla jsou Kristovými údy? A mám vzít Kristovy údy a udělat z nich údy nevěstčiny? Nikdy! Nebo snad nevíte, že kdo se spojuje s nevěstkou, je s ní jedině tělo? Vždyť je řečeno: »Ti dva budou jediným tělem.« Kdo se však spojuje s Pánem, je s ním jediný duch. Prchej-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

na, vzkřísí svou mocí také nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch. Utíkajte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu tělu. Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

Evangelium - Jan 1,35–42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci

slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ – to je v překladu Petr (Skála).

te před smilstvem! Každý hřích, který člověk může spáchat, zůstává vně jeho těla; kdo smilní, hřeší proti svému vlastnímu tělu. Nebo snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého, jenž je ve vás a jehož máte od Boha? A že nepatříte sami sobě? Byli jste zkrátka a dobře koupeni! Oslavujte tedy Boha ve svém těle.“ (1 Kor 6,9–11.15–20)

O tom, že povolání k čistotě není jen lidským názorem, ale Bohem vyhlášenou pravdou. Sexuální hříchy je tedy formou nespravedlnosti:

„Konečně vás, bratři, prosíme a v Pánu Ježíši vybízíme: obdrželi jste od nás poučení o způsobu života, jenž se líbí Bohu, a vy už tak žijete; nadále se v tom zlepšujte. Dobře víte, jaké jsme vám dali pokyny od Pána Ježíše. A hle Boží vůle je toto: vaše posvěcení; to znamená, abyste se zdržovali necudnosti, aby každý z vás dokázal užívat těla, jež mu náleží, se svatostí a úctou, aniž by se dal unést vášní, jak to činí pohané, kteří neznají Boha; nikdo ať v této věci nezkracuje a nepodvádí svého bratra. Za to vše se mstí Pán, už jsme vám to řekli a dosvědčili. Vždyť Bůh nás nepovolal k nečistotě, ale k posvěcení. A tak kdo toto odmítá, neodmítá člověka, nýbrž Boha, jeho, který vám dává darem svého Svatého Ducha.“ (1 Sol 4,1–8)

Smilstvo a jiné sexuální hříchy se počítají mezi závažnější hříchy:

„Zajisté víme, že Zákon je dobrý, jestliže ho někdo náležitě užívá, a přitom je

si dobře vědom, že nebyl ustanoven pro spravedlivého, ale pro vzpurníky a buřiče, bezbožníky a hříšníky, svatokrádežníky a znesvěcovatele, otcovrahy a matkovrahy, vražedníky, smilníky, homosexuály, obchodníky s lidmi, lháře, křivopřísežníky a pro vše, co se přiči zdravému učení, takovému, jež je v souladu s evangeliem slávy blahoslaveného Boha, které mi bylo svěřeno.“ (1 Tim 1,8–11)

Smilstvo a cizoložství potupuje manželství:

„Manželství ať je ode všech ctěno a manželské lože buď bez poskvřny. Neboť Bůh bude soudit smilníky a cizoložníky.“ (Žid 13,4)

Proto se nenechejte oklamat: smilstvo je těžký hřích. Je to smrtelný hřích. Je to hřích, který vylučuje z nebe toho, kdo se z něho nekaje. Uráží Boha, poškozují děti a rodinu, šíří nemoci, podporuje potrat, je nespravedlností vůči dětem a společnosti, zneuctvuje manželství a zasluhuje si velký trest, jak to vyhláší Boží slovo.

Nepřestávejte doufat v Boží milosrdenství, číňte však pokání. Milosrdenství lze dosáhnout jen skrze pokání. Je však třeba říci ještě něco. Smilnit je špatné – opravdu velmi špatné. Číňte pokání! A to hned a bez odkladu.

Zdroj: LifeSiteNews, 16. září 2014
Z www.lifenews.sk přeložil -dd-

Pondělí 19. 1. 2015

6:05 Vatican magazine (798. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Broumovsko 6:50 Oblastní charita Znojmo: Rodinný sociální asistent 7:10 Na jedné lodi (4. díl) 8:10 Přejeme si... 8:25 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 8:35 Hudební magazín Mezi pražci 9:15 Malování jehlou 9:25 Noeland (62. díl) 10:00 Misijní magazín (2. díl): Misie na ostrově Srí Lanka 11:00 Papež František na Srí Lance a Filipínách: Závěrečný ceremoniál na letišti v Manile [L] 11:20 CREDO – výstava Diecézního muzea v Sankt Pölten 11:40 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 11:45 Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 13:15 Trnavská univerzita 13:35 Vatican magazine (798. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:05 Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře 14:40 Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Ježíšova blahoslavenství 16:00 V souvislostech (81. díl) 16:20 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 16:40 Osmý tón Svatého Hostýna 17:05 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 17:35 20 let Telepace na Slezské lilií [P] 17:55 Chiapas: Nářek lidu 18:25 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 18:30 Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku 18:40 Princ, který si vybral Dona Boska 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města (170. díl): 19. 1. 2015 [P] 20:00 Ich bin: Já jsem 21:00 Rozsévání v slzách 21:25 Na koberečku 21:35 Terra Santa News (137. díl): 14. 1. 2015 22:00 Noční univerzita: Dan Drápal – Proč se partnerským vztahům nedaří 23:00 Vatican magazine (798. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Kulatý stůl: Církevní školství – vize a výzvy.

Úterý 20. 1. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města (170. díl): 19. 1. 2015 6:15 Cena Celestýna Opitze 7:50 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 8:10 Romeo a Julie 63 9:05 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 9:15 Budu pomáhat: vedlesebe.cz 9:25 Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky 10:00 Vatican magazine (798. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: Dan Drápal – Proč se partnerským vztahům nedaří 11:30 Sme ich rodina 11:40 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 11:45 Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města (170. díl): 19. 1. 2015 12:25 Buon giorno s Františkem 14:00 Oblastní charita Znojmo: Rodinný sociální asistent 14:20 Kulatý stůl: Církevní školství – vize a výzvy 15:55 Godzone magazín [P] 16:25 Přejeme si... 16:40 Zambijský bambó 17:10 BET LECHEM – vnitřní domov (24. díl): Jiří Karas 17:25 Godzone magazín [P] 18:00 Noeland (62. díl) 18:30 Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce 18:40 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 18:45 Animované biblické příběhy: Josef v Egyptě 19:15 Pan profesor 19:35 Zpravodajské Noeviny (643. díl): 20. 1. 2015 [P] 20:00 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza 20:55 Terra Santa News (137. díl): 14. 1. 2015 21:15 44 let novickou 21:40 Zpravodajské Noeviny (643. díl): 20. 1. 2015 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města (170. díl): 19. 1. 2015 22:20 Na jedné lodi (4. díl) 23:20 Don Bosco, světec který hrával fotbal 23:50 Cvrlikání.

Středa 21. 1. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny (643. díl): 20. 1. 2015 6:20 Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Ježíšova blahoslavenství 7:40 Bulharsko: Život ve skrytosti 8:20 Hlubinami vesmíru s dr. Adélou Kawkovou 9:00 Katedrála 9:15 Laičtí misionáři v IQUITOS 9:45 Zprávy z Věčného města (170. díl): 19. 1. 2015 10:00 Generální audience [L] 11:25 Biskup Hirka 11:45 Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ich bin: Já jsem 13:50 Charita ve středu – Tříkrálová sbírka (9. díl) 14:55 Na koberečku 15:05 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 15:15 Zapomenutá generace 15:40 Zpravodajské Noeviny (643. díl): 20. 1. 2015 16:00 Cvrlikání 17:05 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. [P] 17:25 20 let Telepace na Slezské lilií 17:45 Zprávy z Věčného města (170. díl): 19. 1. 2015 18:00 Vatican magazine (798. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání 18:40 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 18:45 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 19:15 Terra Santa News (138. díl): 21. 1. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Večer chval [L] 21:20 Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček – Ostrava za ostatními dráty [P] 22:55 Generální audience Svatého otce [P] 23:30 Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře 0:05 Cena Celestýna Opitze.

Čtvrtek 22. 1. 2015

6:05 Princ, který si vybral Dona Boska 6:55 Buon giorno s Františkem 8:30 Godzone magazín 9:00 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza 9:55 Kulatý stůl: Církevní školství – vize a výzvy 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 11:45 Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Cena Celestýna Opitze 13:50 Generální audience Svatého otce 14:20 Malování jehlou 14:30 Terra Santa News (138. díl): 21. 1. 2015 14:50 Hlubinami vesmíru s dr. Adélou Kawkovou 15:30 Rozsévání v slzách 16:00 Zpravodajské Noeviny (643. díl): 20. 1. 2015 16:15 Muzikanti, hrajte (6. díl) 17:40 Přejeme si... 18:00 Animované biblické příběhy: Josef v Egyptě 18:25 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 18:30 Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr 18:40 Romeo a Julie 63 19:35 Zpravodajské Noeviny (644. díl): 22. 1. 2015 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (105. díl) [L] 21:20 Putování po evropských kláštěrech: Klášter trapistek v Gjerrild, Dánsko [P] 22:00 Krásné slovo otce Špidlika (7. díl): Tajemství člověka a St. Marie Maggiore [P] 22:50 Zpravodajské Noeviny (644. díl): 22. 1. 2015 23:05 P. S. 23:15 Chiapas: Nářek lidu 23:50 BET LECHEM – vnitřní domov (13. díl): svatý Leopold Mandič 0:05 Vatican magazine (798. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:35 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi.

Pátek 23. 1. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny (644. díl): 22. 1. 2015 6:20 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 6:50 Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře 7:25 20 let Telepace na Slezské lilií 7:40 Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček – Ostrava za ostatními dráty 9:15 Hudební magazín Mezi pražci 10:00 Na koberečku 10:15 Ich bin: Já jsem 11:15 Guyanská Diana 11:40 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 11:45 Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Přejeme si... 13:05 BET LECHEM – vnitřní domov (13. díl): Svatý Leopold Mandič 13:20 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 13:50 Dům ze skla? (2. díl) 14:50 Čeští salesiáni

v Bulharsku 15:05 Princ, který si vybral Dona Boska 15:55 Zpravodajské Noeviny (644. díl): 22. 1. 2015 16:10 Putování po varhanách s Michalem Novenkem – Jaroslav Kolčava 16:35 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza 17:30 Laičtí misionáři v IQUITOS 18:00 Noeland (62. díl) 18:30 Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti 18:40 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 18:45 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 19:00 Putování po evropských kláštěrech: Klášter trapistek v Gjerrild, Dánsko 19:40 Zprávy z Věčného města (171. díl): 23. 1. 2015 [P] 20:00 Kulatý stůl: Zlo ve světě i v nás [L] 21:40 Přejeme si... 22:00 Plnou parou do srdce Beskyd 22:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách 23:00 Klapka s ... (95. díl): Eva a Jaroslav Boudovi 0:05 Oblastní charita Znojmo: Rodinný sociální asistent 0:20 Slib.

Sobota 24. 1. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města (171. díl): 23. 1. 2015 6:15 BET LECHEM – vnitřní domov (13. díl): Svatý Leopold Mandič 6:30 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 6:45 Outdoor Films s Stevem Lichtagem – s mistrem filmového umění o podmořském filmu 8:15 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 8:30 Noeland (62. díl) 9:00 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 9:05 Animované biblické příběhy: Josef v Egyptě 9:35 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 9:50 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 10:20 Cvrlikání 11:30 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 11:40 20 let Telepace na Slezské lilií 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. [P] 12:20 Zpravodajské Noeviny (644. díl): 22. 1. 2015 12:35 Přejeme si... 12:50 Godzone magazín 13:25 Zprávy z Věčného města (171. díl): 23. 1. 2015 13:40 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (105. díl) 15:05 Terra Santa News (138. díl): 21. 1. 2015 15:25 Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu 16:15 Buon giorno s Františkem 17:55 Listy z osamělého ostrova: List do Laodiceje (7. díl): Běž na nákup 18:25 Sedmihlásky – Marjanko, Marjanko 18:30 Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti 18:40 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza 19:30 V souvislostech (82. díl) [P] 20:00 Pavel, bojovník za víru 21:30 Harfa Noemova [P] 22:00 P. S. 22:10 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech 22:30 Zprávy z Věčného města (171. díl): 23. 1. 2015 22:45 Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Ježíšova blahoslavenství 0:05 Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 0:30 44 let novickou.

Neděle 25. 1. 2015

6:15 Putování po varhanách s Michalem Novenkem – Jaroslav Kolčava 6:40 Ars Vaticana (8. díl) 6:50 Laičtí misionáři v IQUITOS 7:20 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (105. díl) 8:45 Institut Bearzi v Udine 8:55 Godzone magazín 9:25 Chiapas: Nářek lidu 10:15 Mše svatá z kostela svatého Mikuláše v Ostravě-Porubě [L] 11:35 Zprávy z Věčného města (171. díl): 23. 1. 2015 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 V souvislostech (82. díl) 12:35 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:30 Pavel, bojovník za víru 15:05 Ars Vaticana (8. díl) 15:20 Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček – Ostrava za ostatními dráty 16:55 Sedmihlásky – Poslali mňa pro vodu 17:00 Noeland (63. díl) 17:30 Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry [P] 18:00 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 18:15 Zprávy z Věčného města (171. díl): 23. 1. 2015 19:00 BET LECHEM – vnitřní domov (13. díl): svatý Leopold Mandič 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (799. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Hanácká svatba [P] 21:35 V souvislostech (82. díl) 22:00 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza 22:55 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:55 Chceme sa opít.

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Jsem zde mezi vámi jako Matka, která vám chce pomoci, abyste poznali pravdu. Dokud jsem žila váš život na zemi, měla jsem poznání pravdy a tím i kousek ráje na zemi. Proto vám, svým dětem, přeji totéž. Nebeský Otec si přeje čistá srdce, naplněná poznáním Pravdy. Přeje si, abyste milovali všechny ty, které potkáváte, neboť i já miluji svého Syna ve vás všech. To je počátek poznání Pravdy. Vám se nabízejí mnohé lživé pravdy. Překonáte je srdcem očištěným postem, modlitbou, pokáním a evangeliem. To je jediná Pravda a je to Pravda, kterou vám zanechal můj Syn. Nemusíte nad ní mnoho uvažovat. Od vás očekává, jak jsem to dělala i já, abyste milovali a dávali. Děti moje, když milujete, vaše srdce budou domovem mému Synu i mně, a slovo mého Syna bude vodítkem ve vašem životě. Děti moje, posloužím si vámi, apoštoly lásky, abych pomohla všem svým dětem, aby poznaly pravdu. Děti moje, já jsem se vždy modlila za církev mého Syna, a o totéž prosím i vás. Modlete se, aby se vaši pastýři třeptili láskou mého Syna. Děkuji vám.“

Medžugorje 2. ledna 2015

Dne 17. ledna 2015 Centrum naděje a pomoci v Brně pořádá jednodenní kurz NEPLODNOST - PŘÍČINY, ŘEŠENÍ.

Jedinečná možnost seznámit se s metodou NAPROHELP, která pomáhá zjistit příčiny dosavadní neplodnosti a s 80% účinností řešit situaci nechtěné neplodnosti přirozeně bez nebezpečných zdravotních zásahů a eticky sporných způsobů. **Více na** <http://www.cenap.cz/wks-neplodnost-priciny-reseni.php>.

Matice svatokopecká pořádá v neděli 18. ledna 2015 v 16.15 hodin ve Francouzském sále svatokopecské fary (Svatý Kopeček u Olomouce) přednášku Ing. Zl. Knollové na téma **PUTOVÁNÍ PO SRÍ LANCE**, doplněnou promítáním snímků z cesty a ochutnávkou cejlonského čaje.

Farnost Kvasice a místní Hnutí modliteb matek vás společně zvou v sobotu 7. února 2015 na **HROMIČNÍ BOHOSLUŽBU MATEK** ve farním chrámu Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Nepomuckého v **KVASICÍCH** se žehnáním obětích svící a modliteb za děti.

Program pouti: 10.00 hod. modlitba radostného růžence s modlitbami matek a příležitost ke svátosti smíření
 • 10.30 hod. mše svatá se žehnáním obětích svící
 • 11.30 hod. adorace a odevzdání jmen dětí do košíčku
 • 12.00 hod. závěrečné požehnání a zakončení pouti
 • 12.15 hod. posezení na faře

Srdčně zveme maminky k prožití společenství a k modlitbám za své děti.

Liturgická čtení

Neděle 18. 1. - 2. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Sam 3,3b-10.19
 Ž 40(39),2+4ab.7-8a.8b-9.10
 Odp.: srov. 8a+9a (Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.)
 2. čt.: 1 Kor 6,13c-15a.17-20
 Ev.: Jan 1,35-42

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:

1. čt.: Dt 30,1-4
 Jer 31,10.11-12ab.13cd+14b
 Odp.: srov. 10c (Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid! Nebo: Aleluja.)
 2. čt.: 1 Kor 1,10-13
 Ev.: Mt 18,19-22
 nebo jiná čtení z Lek. VI/1

Pondělí 19. 1. - ferie

1. čt.: Žid 5,1-10
 Ž 110(109),1.2.3.4
 Odp.: 4bc (Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedecheva!)
 Ev.: Mk 2,18-22

Úterý 20. 1. - nez. pam. sv. Fabiána nebo sv. Šebestiána

1. čt.: Žid 6,10-20
 Ž 111(110),1-2.4-5.9+10c
 Odp.: 5b (Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu. Nebo: Aleluja.)
 Ev.: Mk 2,23-28

Středa 21. 1. - památka sv. Anežky Římské

1. čt.: Žid 7,1-3.15-17
 Ž 110(109),1.2.3.4
 Odp.: 4bc (Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedecheva!)
 Ev.: Mk 3,1-6

Čtvrtek 22. 1. - nez. pam. sv. Vincence

1. čt.: Žid 7,25-8,6
 Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.17
 Odp.: srov. 8a+9a (Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.)
 Ev.: Mk 3,7-12

Pátek 23. 1. - ferie

1. čt.: Žid 8,6-13
 Ž 85(84),8+10.11-12.13-14
 Odp.: 11a (Milosrdenství a věrnost se potkají.)
 Ev.: Mk 3,13-19

Sobota 24. 1. - památka sv. Františka Saleského

1. čt.: Žid 9,2-3.11-14
 Ž 47(46),2-3.6-7.8-9
 Odp.: 6 (Bůh se vznáší za jásotu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub.)
 Ev.: Mk 3,20-21

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. - 24. LEDNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 1.		PO 19. 1.		ÚT 20. 1.		ST 21. 1.		ČT 22. 1.		PÁ 23. 1.		SO 24. 1.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	1708	1924	980	1096	996	1113	1734	1953		
Žalm	784	883	783	881	783	881	786	884	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	1709	1926	981	1096	997	1114	1734	1953		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	1283	1423	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	813	914	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	1283	1423	985	1101	1001	1118	1735	1954		
Antifona k Zach. kantiku	688	777	939	1050	953	1066	1283	1423	985	1101	1002	1119	1735	1954		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	1711	1927	985	1101	1002	1119	1724	1943		
Závěrečná modlitba	689	778	939	1050	1282	1422	1283	1423	1285	1425	1002	1120	1285	1425		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	689	778	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 17. 1.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	1714	1932	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	1284	1424	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	1715	1932	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	1284	1424	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	688	777	689	778	948	1060	962	1076	1284	1424	995	1112	1011	1129	689	778
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	1718	1936	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	689	778	689	778	948	1061	1282	1422	1283	1423	1285	1425	1012	1130	690	779
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ŠIKULČIN MISÁLEK

Antonín Krasucki • Ilustrace Zdeňka Krejčová • Námět Petra Šobáňová • Odpovědná redaktorka Ivana Albrechtová

Obrázkové čtení do kostela pro malé děti. Texty jsou napsány odpovídajícím jazykem a používají srozumitelná přirovnání. Některá slova v textu jsou nahrazena malými obrázky, takže do četby se mohou aktivně zapojit i nejmenší čtenáři.

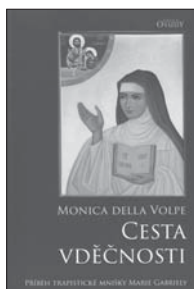
Karmelitánské nakladatelství

Váz., 117x162 mm, křídový papír, 44 stran, 139 Kč

CESTA VDĚČNOSTI • PŘÍBĚH TRAPISTICKÉ MNIŠKY MARIE GABRIELY

Monica della Volpe • Předmluva Matka Lucia Tartara • Z italštiny přeložila Zdeňka Křehlíková • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

V tomto životopisu vypráví Matka Monica della Volpe, abatyše italského trapistického kláštera ve Valsereně, prostý příběh blahoslavené mnišky Marie Gabriely Sagheddu (1914–1939). Zachycuje základní rysy její duchovní cesty, jimiž jsou především vděčnost, synovství a hluboká přináležitost k církvi skrze konkrétní lásku k vlastní komunitě, a ukazuje, jakým způsobem je tato „cesta vděčnosti“ dostupná každému. Popisuje vrcholný okamžik její duchovní pouti, jímž byla oběť vlastního života za jednotu křesťanů, a dává tak pochopit jeho smysl a dosah. Přibližuje také dějiny její komunity, jež je skrze jednu ze svých fundací přítomna také v České republice.

žuje také dějiny její komunity, jež je skrze jednu ze svých fundací přítomna také v České republice.

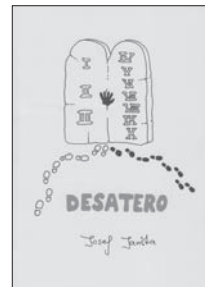
Karmelitánské nakladatelství

Brož., 132x190 mm, 96 stran, 129 Kč

DESATERO

Josef Janšta • Ilustrace Petr Káňa • Odpovědný redaktor Mgr. Jan Studeník

Příběhy k jednotlivým přikázáním Desatera. Vhodné pro katechezi i pro samostatnou četbu. Pro děti od 9 let.

Jiří Brauner – Kartuziánské nakladatelství

2. vydání • Brož., 142x202 mm,

152 stran, 145 Kč

ANNE FRANKOVÁ

Matthias Heyl • Z němčiny přeložila Veronika Dudková • Redaktorka Magda de Bruin Hübllová

Deník Anne Frankové je dokumentem šoa. Tato kniha si proto neklade za cíl převyprávět deníkové záznamy, ale popisuje Annin životní příběh v kruhu rodiny a přátel v době pronásledování židů, v emigraci a v úkrytu. Pětaosmdesát let po narození Anne Frankové vyšla v češtině tato její první životopisná monografie. Kniha byla vydána s podporou Ministerstva kultury ČR a Státního fondu kultury.

Triáda

Brož., 145x190 mm,

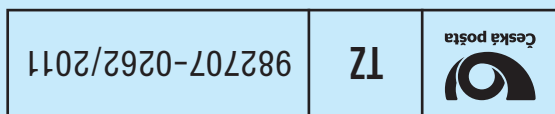
křídový papír,

160 stran, 196 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Váček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávkový týdeník: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugoře aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.